

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาผลของการจัดการรายกรณีในผู้ป่วยขยายหลอดเลือดหัวใจ ต่อจำนวนวันนอน และความพึงพอใจและความพึงพอใจในบริการพยาบาลของผู้ป่วย ระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลแบบปกติ และผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลโดยใช้การจัดการรายกรณี ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาผลของการจัดการรายกรณีต่อจำนวนวันนอนของผู้ป่วยที่ได้รับการขยายหลอดเลือดหัวใจระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลแบบปกติ และผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลโดยใช้การจัดการรายกรณี

2.2 เพื่อศึกษาผลของการจัดการรายกรณีต่อความพึงพอใจในบริการพยาบาลของผู้ป่วยที่ได้รับการขยายหลอดเลือดหัวใจ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลแบบปกติและกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลโดยใช้การจัดการรายกรณี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ผู้ป่วยที่ได้รับการขยายหลอดเลือดหัวใจ จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเปรียบเทียบที่ได้รับการพยาบาลแบบปกติ และกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลโดยใช้การจัดการรายกรณี กลุ่มละ 18 คน กลุ่มตัวอย่างได้รับการคัดเลือกแบบเจาะจง และถูกจับคู่ (Matched pairs) ตาม เพศ อายุ และชนิดของการขยายหลอดเลือดหัวใจ เพื่อให้กลุ่มเปรียบเทียบและกลุ่มทดลอง มีกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์โดยการหาค่าการแจกแจงความถี่ และร้อยละ (ดังตารางที่ 4.1)

กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการพยาบาลแบบปกติหรือกลุ่มเปรียบเทียบ เป็นเพศชาย 8 คน เท่ากับเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 50 มีสถานภาพสมรสคู่ ร้อยละ 55.55 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 44.44 ได้รับการขยายหลอดเลือดหัวใจแบบใช้บอลลูน (PCI) ร่วมกับการใส่ขดลวด เคลือบยา (DES) และใส่ขดลวดไม่เคลือบยา (BMS) คิดเป็น ร้อยละ 66.66

กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการพยาบาลโดยใช้การจัดการรายกรณีหรือกลุ่มทดลอง เป็นเพศชาย 8 คน เท่ากับเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 50 มีสถานภาพสมรสคู่ คิดเป็นร้อยละ 66.66 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50 ได้รับการขยายหลอดเลือดหัวใจแบบใช้บอลลูน (PCI) ร่วมกับการใส่ขดลวดเคลือบยา (DES) คิดเป็นร้อยละ 66.66

ตารางที่ 4.1 จำนวน และ ร้อยละของผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลแบบปกติและผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลโดยใช้การจัดการรายกรณี จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป ของผู้ป่วย	กลุ่มที่ได้รับการพยาบาล แบบปกติ (n2 = 18)		กลุ่มที่ได้รับการพยาบาลโดยใช้การจัดการ รายกรณี (n2 = 18)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	8	50.00	8	50.00
หญิง	8	50.00	8	50.00
อายุ				
40 – 50 ปี	5	25.00	5	25.00
51 – 60 ปี	5	25.00	5	25.00
61 ปี ขึ้นไป	8	50.00	8	50.00
สถานภาพสมรส				
คู่	10	55.55	12	66.66
หม้าย/หย่า	4	22.22	5	26.66
แยกกันอยู่	4	22.22	1	5.55

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป ของผู้ป่วย	กลุ่มที่ได้รับบริการพยาบาล		กลุ่มที่ได้รับบริการพยาบาลโดยใช้การจัดการ	
	แบบปกติ (n2 = 18)		รายกรณี (n2 = 18)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา				
มัธยมศึกษา	8	44.44	9	50.00
อาชีวศึกษา	6	33.33	7	38.88
ปริญญาตรี	4	22.22	2	11.01
ชนิดการขยาย				
หลอดเลือดหัวใจ				
PCI	1	5.55	1	5.55
PCI & DES	12	66.66	12	66.66
PCI & BMS	5	25.00	5	25.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาผลของการจัดการรายกรณีต่อจำนวนวันนอนของผู้ป่วยที่ได้รับการขยายหลอดเลือดหัวใจระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลแบบปกติ และผู้ป่วยที่ได้รับการบริการโดยใช้การจัดการรายกรณี

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบจำนวนวันนอนระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลแบบปกติ และผู้ป่วยที่ได้รับการบริการพยาบาลโดยใช้การจัดการรายกรณี

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนวันนอน				t	p
	Max	Min	$\bar{x}$	S.D		
ผู้ป่วยที่ได้รับการดูแลปกติ	7	4	5.94	1.92	6.56	<.05
ผู้ป่วยที่ได้รับการจัดการรายกรณี	4	3	2.94	.23		

*p <.05

ผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลแบบปกติ มีจำนวนวันนอนระหว่าง 4-7 วัน มีค่าเฉลี่ย 5.94 วัน ในขณะที่ผู้ป่วยที่ได้รับการบริการพยาบาลโดยใช้การจัดการรายกรณี มีจำนวนวันนอน 3-4 วัน มีค่าเฉลี่ย 2.94 วัน เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนวันนอน โดยใช้ค่าทดสอบที (Independent t- test) พบว่าผู้ป่วยที่ได้รับการจัดการรายกรณี มีจำนวนวันนอนน้อยกว่าผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p<.05$) ดังตารางที่ 4.2

2.2 เพื่อศึกษาผลของการจัดการรายกรณีต่อความพึงพอใจในบริการพยาบาลของผู้ป่วยที่ได้รับการขยายหลอดเลือดหัวใจระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับการบริการพยาบาลแบบปกติ และผู้ป่วยที่ได้รับการบริการพยาบาลโดยใช้การจัดการรายกรณี

ผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลแบบปกติมีค่าคะแนนความพึงพอใจ เท่ากับ 3.99 (SD = .73) ซึ่งมีค่าน้อยกว่าผู้ป่วยที่ได้รับการบริการพยาบาลโดยใช้การจัดการรายกรณี ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.57 (SD =.30)

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบความพึงพอใจในบริการพยาบาลระหว่างผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลแบบปกติ และผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลโดยใช้การจัดการรายกรณี

กลุ่มตัวอย่าง	ความพึงพอใจในบริการพยาบาลของผู้ป่วย			t	p
	$\bar{x}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ		
ผู้ป่วยที่ได้รับการดูแลปกติ	3.99	.73	มาก	3.68	<.05
ผู้ป่วยที่ได้รับการจัดการรายกรณี	4.57	.30	มากที่สุด		

*p <.05

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจระหว่างกลุ่มเปรียบเทียบและกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มด้วยค่าทดสอบที (Independent t- test) ผู้ป่วยที่ได้รับการบริการพยาบาลโดยใช้การจัดการรายกรณีมีค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจ 4.57 (SD =.30) ผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลแบบรายกรณี มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจสูงกว่าผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05